

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-05890/2017-ERU

Ostrava dne 15. září 2017

Č. j. 05890-10/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-05890/2017-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost **TEZA, spol. s r.o.**, se sídlem Jungmannova 156/2b, 268 01 Hořovice, IČO: 498 23 299 (dále též jen „účastník řízení“), zahájeném dne 23. května 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci podezření ze spáchání dvou správních deliktů podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost **TEZA, spol. s r.o.**, se sídlem Jungmannova 156/2b, 268 01 Hořovice, IČO: 498 23 299, se tím, že jakožto držitel licence číslo 310101801 na výrobu tepelné energie a licence číslo 320101802 na rozvod tepelné energie v rámci lokality „Žebrák“ ve vymezeném území pod názvem „Kotelna Sokolská“, v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona:

- a) v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015 odběrateli Společenství vlastníků domu Žebrák 373-374, se sídlem Žebrák, Sokolská 374, PSČ 267 53 IČO: 272 56 685, v odběrném místě na adrese Žebrák, Sokolovská č. p. 373 neměřil, nevyhodnocoval, a neúčtoval dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, když měřil pouze množství spotřebované studené vody na přípravu teplé vody a podíl jednotlivých odběratelů na spotřebě teplé vody určoval součtem náměrů bytových vodoměrů v jednotlivých domech,
- b) v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015 odběrateli Společenství vlastníků domu Žebrák 371-372, se sídlem Žebrák, Sokolská 371, PSČ 267 53, IČO: 272 56 677, v odběrném místě na adrese Žebrák Sokolovská č. p. 371, neměřil, nevyhodnocoval, a neúčtoval dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, když měřil pouze množství spotřebované studené vody na přípravu teplé vody a podíl jednotlivých odběratelů na spotřebě teplé vody určoval součtem náměrů bytových vodoměrů v jednotlivých domech,

dopustil spáchání dvou správních deliktů podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

II. Podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení za spáchání **dvou správních deliktů** podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona ukládá **úhrnná pokuta ve výši 30 000 Kč** (slovy: třicet tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 30817.

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 30817.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 23. května 2017 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání dvou správních deliktů podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly zahájené dne 18. února 2016 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů. Předmětem kontroly bylo dodržování povinností stanovených ust. § 78 odst. 1 energetického zákona účastníkem řízení ve věci měření dodávky tepelné energie v roce 2016 ze zdroje tepelné energie „Kotelna Sokolská“ na adrese, Sokolská 371, 267 53 Žebrák.

II. Kontrolní zjištění

V průběhu kontroly zahájené dne 18. února 2016 na základě doručeného Oznámení o zahájení kontroly, č. j. 01860-1/2016-ERÚ, shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci za období let 2015 a 2016 v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 12. července 2016 Protokol o kontrole č. ██████████, č. j. 01860-15/2016-ERÚ.

V závěru protokolu o kontrole bylo uvedeno, že účastník řízení v postavení dodavatele tepelné energie nedodržel povinnosti mu dané ust. § 78 odst. 1 energetického zákona, a to tím, že v roce 2015 v cenové lokalitě „Žebrák“ neměřil, nevyhodnotil a nevyúčtoval dodanou tepelnou energii na přípravu teplé vody pro více odběrných míst podle údajů z měřicího zařízení, které neměl osazeno a zapojeno.

Vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole účastník řízení podal námitky podáním ze dne 25. července 2016.

Účastník řízení namítal, že se závěry kontroly nesouhlasí, neboť předmětná kotelna je v technickém stavu odpovídajícím projektové dokumentaci, kterou vyhotovila v období května 2007 projekční kancelář SEAP Rokycany s.r.o. Tato projektová dokumentace obsahuje měření tepla pro vytápění, nikoli však měření tepla pro ohřev teplé vody. Za stávající technické úrovně kotelny to není ani prakticky možné. Instalaci měření tepla pro ohřev teplé vody by musela předcházet změna technické úrovně kotelny a kompletní rekonstrukce rozvodů topné vody. Vzhledem k finanční náročnosti takové investice bylo oběma odběrateli písemnou dohodou odsouhlaseno, že spotřeba teplé vody bude účtována ze společného odběrného místa poměrově a to tak, že podíl jednotlivých odběratelů bude odpovídat součtu náměrů bytových vodoměrů v jednotlivých domech.

Vyřízením námitek proti protokolu o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 01860-18/2016-ERÚ, byly námitky účastníka řízení zamítnuty. Kontrolní orgán k nim konstatoval, že zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů definuje v ust. § 3 co je měřidlo (včetně nezbytných pomocných zařízení) a uvádí, že toto slouží k určení hodnoty měřené veličiny. Odběratel tepelné energie je podle ust. § 77 odst. 3 energetického zákona povinen na svůj náklad upravit odběrné tepelné zařízení pro instalaci měřicího zařízení v souladu s technickými podmínkami výrobce měřicího zařízení po předchozím projednání s dodavatelem tepelné energie.

Projektová dokumentace pouze zaznamenává a zakresluje všechny změny, ke kterým při provádění díla došlo, včetně textové části, kde je uveden popis důvodů, proč ke změnám došlo. Projektová dokumentace obsahuje souhlasný projev se změnami těch osob, které je odsouhlasily, tj. zpracovatele, investora, hlavního projektanta, nikoliv však odběratelů tepelné energie. Účastníkem řízení předložené „Technologické schéma rozvodů topné vody“ z roku 2007 návrh měření připravované teplé vody pro odběratele tepelné energie skutečně neobsahuje. Tak, jak bylo technické schéma odsouhlaseno, nepředpokládá osazení měření teplé vody, avšak při jeho bližším zkoumání je zřejmé, že osazení měření ani nikterak nevyklučuje. Z předložené dokumentace také není zřejmé, jakou technickou úroveň zdroj tepelné energie za stávajícího stavu má, jak účastník řízení v námitkách uvádí, a proto nelze zjistit, jakou jinou technickou úroveň by zdroj tepelné energie musel mít, aby měření ohřevu teplé vody mohlo být osazeno. K danému je nutno uvést, že žádný právní předpis nestanovuje technickou úroveň zdrojů tepelné energie ani v návaznosti na měření tepelné energie. Instalaci měřicího zařízení na teplou vodu nedochází ke změně způsobu dodávky teplé vody či ke změně jejich parametrů. V závislosti na druhu instalovaného měření může vzniknout následná potřeba úpravy cirkulace vody na odběrném tepelném zařízení (vnitřní rozvody vody), a tím investice na odběrném tepelném zařízení (na straně odběratele tepelné energie). Osazení měřicího zařízení teplé vody může také odhalit nedostatky u některého z odběratelů tepelné energie, včetně rozdílnosti ztrát vody a tepelné energie ve vnitřních rozvodech některého z nich. Účastník řízení má povinnost měřit, vyhodnocovat a vyúčtovat dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody, dle osazených měřicích zařízení, bez ohledu na projektovou dokumentaci a stávající stav kotelny. Pokud tak účastník řízení nečiní, porušuje ust. § 78 odst. 1 energetického zákona. Přestože účastník řízení uvedl, že bylo oběma odběrateli odsouhlaseno, že spotřeba teplé vody bude vyúčtována poměrově, v rámci kontroly doložil pouze dohodu o rozdělení nákladů na teplou vodu mezi jednotlivé odběratele z roku 2009. Náklady na tepelnou energii však tvoří hodnoty naměřené dodavatelem tepelné energie a cena v místě měření, které se následně rozúčtují mezi jednotlivé odběratele dohodnutým

poměrným způsobem. Účastník řízení tak nedovede odběratelům doložit, jak stanovil náklady na tepelnou energii, v tomto případě teplé vody, a že vycházejí ze skutečné spotřeby tepelné energie pro ohřev teplé vody.

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Dne 23. května 2017 zaslal správní orgán účastníkovi řízení oznámení o zahájení správního řízení č. j. 05890-1/2017-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno stejného dne.

Dne 23. května 2017 převzal správní orgán do správního spisu kontrolní spis sp. zn. 01860/2016-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 05890-3/2017-ERU.

Dne 2. června 2017 bylo Úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení, v němž uvedl, že nemá žádné zkušenosti s jednáním s kontrolními pracovníky Úřadu a následným postupem v případě zjištěných nedostatků. Účastník řízení předpokládal, že v případě zjištění nedostatků nebo pochybení dojde ze strany Úřadu v rámci konzultační činnosti k doporučení, jak dále postupovat, v daném případě k osvětlení povinnosti realizovat měření na spotřebu ohřevu teplé vody. Energetický zákon podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona předpokládá, že provozovatel je současně majitelem technologického zařízení a může si dle kontrolních pracovníků Úřadu provádět jakékoliv zásahy, včetně přestavby kotelny a nezohledňuje realitu, kdy vlastník technologického zařízení kotelny a provozovatel jsou dva odlišné právní subjekty. V tomto případě je vlastníkem Společenství vlastníků domu Žebrák 371-372, IČO: 272 56 677, resp. Společenství vlastníků domu Žebrák 373-374, IČO: 272 56 685, která mají nesplacené úvěry a s jakoukoli investicí, která je následně promítnuta do ceny dodané tepelné energie na vytápění nesouhlasí. Účastník řízení si je vědom toho, že žádný právní předpis nestanoví technickou úroveň zdrojů tepelné energie v návaznosti na měření tepelné energie. Provozovatel, který není vlastníkem kotelny, má v případě zásahů do technologie kotelny a to včetně montáže měřidel, značně znevýhodněnou situaci, jelikož si vždy musí vyžádat předchozí souhlas vlastníka zařízení. A pokud je vlastníkem a odběratelem jeden a tentýž právní subjekt a ten není ochoten připustit, že z důvodů instalace měřidel bude v souladu s platnou legislativou navýšena cena tepelné energie, ale navrhne uzavřít dohodu o způsobu rozdělení nákladů na jednotlivá odběrná místa, tak jak je běžně řešena centrální příprava tepelné energie pro teplou vodu u konkurenčních výrobců a dodavatelů tepelné energie, tak na toto řešení provozovatel zpravidla přistoupí. A tak postupoval i účastník řízení, když se řešil po provedené rekonstrukci kotelny způsob rozúčtování teplé vody v roce 2009. Podstatnou připomínkou ze strany odběratelů/vlastníků byla informace, že může být vypovězena smlouva o provozování a musí tímto dojít ke zrušení vystavených licencí skupiny 31 a 32 a budou si kotelnu provozovat sami a to pouze s pověřeným kotelníkem např. ██████████, tak jako je provozováno mnoho dalších kotelen v ČR. Vzhledem k tomu, že se účastník řízení dosti často setkává s podobným způsobem provozování tepelných zdrojů, tak není přesvědčen o tom, že tohle je cesta ke zkvalitnění služby a zvýšení bezpečnosti provozu plynového zařízení. Na základě provedené kontroly účastník řízení provedl realizaci a uvedení do provozu dvou kusů kompaktních měřičů na dodávku teplé vody typ SHARKY 775 výrobní čísla ██████████ a ██████████ s tím, že další vyúčtování dodávek tepelné energie pro ohřev teplé vody jednotlivým odběratelům bude již prováděno podle těchto

měřidel. Vyrobené teplo v kotlích K3 a K2 pro ohřev teplé vody v bojleru B1 a B2 viz. technologické schéma rozvodů, je měřeno pro každý bojler samostatně kompaktním měřičem SHARKY 775 s ultrazvukovou průtokoměrnou částí pro nominální průtoky 0,6 – 100 m³/h DN 25, maximální teplota vody 100 °C. Součet obou měřičů dává tedy množství vyrobeného tepla pro ohřev teplé vody. S ohledem na výše uvedené účastník řízení navrhoval zastavení správního řízení.

Dne 4. července 2017 zaslal Úřad účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí o možnosti doložit majetkové poměry, č. j. 05890-5/2017-ERU, které mu bylo doručeno stejného dne. Správní orgán v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu informoval účastníka řízení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, než bude rozhodnutí ve věci vydáno, a současně o možnosti doložit správnímu orgánu informace o aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení.

V podání ze dne 14. července 2017, č. j. 05890-6/2017-ERU, účastník řízení ke svým majetkovým poměrům uvedl, že výroba a dodávka tepla se na celkových tržbách v roce 2016 podílela částkou ██████████ Kč, což je v procentním vyjádření cca █████ % . Ostatní tržby jsou tvořeny hlavní podnikatelskou činností společnosti, kterou je vodoinstalatéřství, topenářství a dalšími činnostmi, jimiž jsou správa nemovitostí, montáž, opravy, revize a zkoušky plynových zařízení a provádění staveb, jejich změn a odstraňování. V roce 2017 má účastník řízení zvýšené výdaje spojené se servisem, a obnovou zařízení a nástrojů nutných k realizaci podnikatelských aktivit a to včetně nákupu nového montážního vozidla, které pořídil jako přímou náhradu za vozidlo, které byl s ohledem na stáří a technický stav nucen vyřadit z provozu. To vše se účastníkovi řízení v roce 2017 negativně promítá do hospodaření a tak byl nucen z důvodu zachování likvidity a platební kázně financovat provozní náklady bankovním úvěrem, který je splatný až v roce 2020.

Dne 4. září 2017 zaslal Úřad účastníkovi řízení výzvu č. j. 05890-7/2017-ERU k předložení důkazů k tvrzením, která uvedl ve svém vyjádření ze dne 2. června 2017, a to ve lhůtě 3 dnů od doručení výzvy. Výzva byla účastníkovi řízení doručena 4. září 2017.

V podání ze dne 7. září 2017, č. j. 05890-9/2017-ERU, účastník řízení uvedl, že zakoupil u dodavatele ENBRA, a.s., měřicí zařízení dne 26. ledna 2017. Instalaci měřičů provedl vlastními pracovníky dne 31. ledna 2017. S ohledem na technickou úroveň kotelny je místem instalace měřidel potrubí za zásobníkovými ohříváči vody.

Z účastníkem řízení předložených Vybraných údajů z Výkazu zisku a ztráty pro podnikatele – druhové členění, v plném rozsahu ke dni 31. prosince 2016, správní orgán zjistil, že výsledek hospodaření po zdanění k 31. prosinci 2016 činil ██████████ Kč. Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 30. června 2017 správní orgán zjistil, že výsledek hospodaření před zdaněním činil ██████████ Kč.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, jež měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

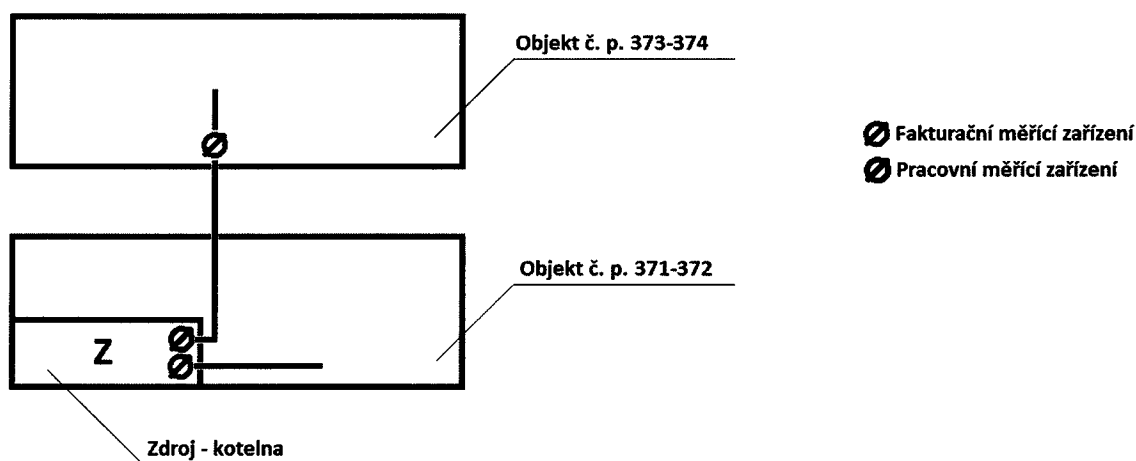
Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou ve Veřejném rejstříku vedeném Městským soudem v Praze v oddíle C, vložka 32016.

Účastník řízení je držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310101801 a licence na rozvod tepelné energie č. 320101802 s datem zahájení licencované činnosti u obou licencovaných činností dne 15. února 2002. Účastník řízení provozuje zdroj tepelné energie v provozovně „Kotelna Sokolská“ na adrese Sokolská 371, Žebrák, PSČ 267 53. Účastník řízení zajišťuje z výše uvedeného zdroje dodávku tepelné energie (vytápění i ohřev teplé vody) pro dva odběratele, a to Společenství vlastníků domu Žebrák 371 – 372 a Společenství vlastníků domu Žebrák 373 – 374, do dvou odběrných míst (Sokolská č. p. 371 a Sokolská č. p. 373) na základě Smlouvy č. [redacted] o dodávce a odběru tepelné energie, včetně příloh a dodatků ze dne 29. prosince 2009 a Smlouvy č. [redacted] o dodávce a odběru tepelné energie, včetně příloh a dodatků ze dne 29. prosince 2009. Účastník řízení dodávku tepelné energie fakturuje formou měsíčních záloh a po skončení kalendářního roku provádí roční vyúčtování tepelné energie vůči odběratelům. Účastník řízení je současně správcem objektů, do nichž dodávku tepelné energie zabezpečuje. Tepelná energie je rozvedena z objektu odběratele Společenství vlastníků domu Žebrák 371 – 372 do objektu odběratele Společenství vlastníků domu Žebrák 373 – 374 venkovním teplovodním rozvodem.

Dodávku tepelné energie na vytápění objektů měří účastník řízení třemi kombinovanými měřicími zařízeními. Dvě měřicí zařízení slouží jako měřicí zařízení fakturační a jedno využívá účastník řízení jako měřicí zařízení pracovní.

Zjednodušeně jsou instalovaná měřicí zařízení znázorněna v následujícím schématu:

Schéma č. 1 – Měřicí zařízení pro měření dodávky tepelné energie na vytápění

Účastník řízení neměří dodávku tepelné energie na společnou přípravu teplé vody pro výše uvedená dvě odběrná místa, ale na kotelně provádí pouze měření množství spotřebované studené vody na přípravu teplé vody a podíl jednotlivých odběratelů na spotřebě teplé vody určuje součtem náměrů bytových vodoměrů v jednotlivých domech.

Celkové množství spotřebované tepelné energie v provozovně „Kotelna Sokolská“ účastník řízení určuje na základě spotřeby plynu dle následujícího vztahu, jak uvedl ve svém vyjádření č. j. 01860-13/2016-ERU:

$$Q_v = \frac{g \times k \times n}{27,778}$$

Q_v = je celkové množství spotřebované tepelné energie v GJ

g = spotřeba plynu v MWh

k = je koeficient vyjadřující poměr mezi výhřevností a spalným teplem zemního plynu

n = směrná účinnost kotle v %

Účastník řízení dále postupuje tak, že náklady na spotřebu tepelné energie na ohřev teplé vody rozděluje poměrným způsobem mezi jednotlivé odběratele, a to na základě Dohody o způsobu rozdělení nákladů na jednotlivá odběrná místa ze dne 29. prosince 2009. Odběratelé tepelné energie se s účastníkem řízení dohodli, že „pro účely poměrného rozdělování nákladů na teplou vodu mezi jednotlivé odběratele připojené ve výše uvedeném společném odběrném místě bude stanoven jejich podíl součtem náměrů bytových vodoměrů v jednotlivých domech (budovách). Způsob rozdělení nákladů na teplou vodu mezi jednotlivé odběratele připojené na společné odběrné místo je poměrový“.

Množství dodané tepelné energie jednotlivým odběratelům vyplývá z následujících tabulek č. 2 a 3

Tabulka č. 2 – Vyúčtování tepelné energie za rok 2015

Společenství vlastníků domu Žebrák 371-372	cena bez DPH (Kč/GJ)	množství (GJ)	cena celkem bez DPH (Kč)
Teplo pro vytápění	██████	██████	██████
Teplo pro ohřev TV	██████	██████	██████

Tabulka č. 3 – Vyúčtování tepelné energie za rok 2015

Společenství vlastníků domu Žebrák 373-374	cena bez DPH (Kč/GJ)	množství (GJ)	cena celkem bez DPH (Kč)
Teplo pro vytápění	██████	██████	██████
Teplo pro ohřev TV	██████	██████	██████

Z dodacího/záručního listu č. ████████ ze dne 26. ledna 2017 správní orgán zjistil, že dodavatel společnost ENBRA, a.s, IČO: 440 15 844, dodala účastníkovi řízení 2 kusy SHARKY 775, DN 25, qp=6,0 m³/h, l = 260 mm, bez jímek.

V. Právní hodnocení

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za správní delikt právnické osoby podle energetického zákona, tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby podle zákona o odpovědnosti za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání správního deliktu se použije právní úprava účinná v době spáchání správního deliktu, tj. právní úprava dle energetického zákona, příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupek.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za správní delikt účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon byl po spáchání vytýkaného jednání účastníka řízení [tj. po 31. prosinci 2015, kdy byla odběratelům vyúčtována dodávka tepelné energie za rok 2015] novelizován, a to zákonem č. 152/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tento zákon nabyl účinnosti dne 6. června 2017, dále zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017, a zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti

pokud se týká energetického zákona v převážné většině ustanovení dne 1. ledna 2016 a dne 1. srpna 2017 pokud se týká části první bodu 107, ust. § 17 b – organizace Energetického regulačního úřadu, bodu 112, ust. § 17f (dále také souhrnně jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 [v ust. § 91 odst. 12 písm. d)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 12 písm. d)] stav pokud držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie (nyní dodavatel tepelné energie) neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teplotnosné látky nebo údajů měřicího zařízení (dříve vlastního) nebo neosadí, nezapojí nebo neudrží měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle § 78 odst. 1.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava odpovědnosti za přestupek novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení (tedy pachatele) příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. posuzoval podle energetického zákona).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona i novelizovaného energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) téhož zákona, pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Tedy výše pokuty se v novelizovaném energetickém zákoně nezměnila.

Energetický zákon a rovněž novelizovaný energetický zákon tedy za správní delikt dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání správního deliktu postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky a novelizovaného energetického zákona, který vyhodnotil jako pro pachatele příznivější (logicky navazuje na úpravu zákona o odpovědnosti za přestupky), jak i vyplývá z části VI. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. I. Obecný právní rámec

Správního deliktu podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie dopustí

tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teploty látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrží měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Ust. § 78 odst. 1 energetického zákona ukládá dodavateli tepelné energie povinnost dodávku tepelné energie měřit, vyhodnocovat a vyúčtovat odběrateli tepelné energie podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem. Obsahem tohoto ustanovení je tak několik povinností uložených držitelům licence, jejichž nedodržení je následně zákonem postihováno prostřednictvím skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

V. II. Právní posouzení skutků

Správní orgán v rámci řízení prokázal, že účastník řízení je právnickou osobou a zároveň byl v kontrolovaném roce 2015 držitelem licence na výrobu tepelné energie a držitelem licence na rozvod tepelné energie. Účastník řízení je tedy subjektem, na něhož se vztahují povinnosti vymezené ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Správní orgán prokázal, že účastník řízení při provozování licencované činnosti v rámci provozovny „Kotelna Sokolská“ v roce 2015 odběrateli Společenství vlastníků domu Žebrák 373-374, IČO: 272 56 685, v odběrném místě na adrese Žebrák, Sokolovská č. p. 373 a odběrateli Společenství vlastníků domu Žebrák 371-372, IČO: 272 56 677, v odběrném místě na adrese Žebrák, Sokolovská č. p. 371, neměřil, nevyhodnocoval, a neúčtoval dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení, když měřil pouze množství spotřebované studené vody na přípravu teplé vody a podíl jednotlivých odběratelů na spotřebě teplé vody určoval součtem náměřů bytových vodoměrů v jednotlivých domech.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že účastník řízení jednáními popsanými ve výroku I. rozhodnutí, tj. tím že ve dvou odběrných místech ve výroku uvedených za rok 2015 neměřil, nevyhodnocoval, a neúčtoval dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení, porušil ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

V. III. Vypořádání dalších námitek účastníka řízení

Správní orgán nad vše výše uvedené považuje za nezbytné vypořádat se také s námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci kontroly či správního řízení a které dosud nebyly v tomto rozhodnutí vypořádány.

S názorem, účastníka řízení, že u obou odběratelů provedl správné vyúčtování tepelné energie pro ohřev teplé vody pro rok 2015, když postupoval podle uzavřených dohod o rozdělení nákladů na jednotlivá odběrná místa, se Úřad neztotožnil. Pokud má účastník řízení jako držitel shora uvedených licencí v souladu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona obecnou povinnost měřit dodávku tepelné energie, vztahuje se to i na dodávku tepelné energie pro účely přípravy teplé vody, neboť i tato je ve smyslu zákona dodávkou tepelné energie [viz ust. § 2 odst. 2 písm. c) bod 14 energetického zákona]. V daném případě účastník řízení

měřil dodávku tepelné energie pouze pro vytápění, u dodávky pro účely přípravy teplé vody měřil pouze množství spotřebované studené vody na přípravu teplé vody, což nelze považovat za postup konformní s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona, jenž nedává žádný prostor k diferenciaci mezi měřením dodávky tepelné energie pro vytápění a pro účely přípravy teplé vody.

Nelze rovněž souhlasit s námitkou účastníka řízení týkající se toho, že jako provozovatel technologického zařízení nemůže ovlivnit technickou úroveň zdroje tepelné energie, který provozuje a jehož vlastníkem jsou jednotlivá společenství vlastníků domu a jakýkoliv zásah do technologického zařízení kotelny si vyžaduje vždy jejich souhlas, který nemusí být dán. Účastník řízení namítá skutečnosti, které mohl v době uzavření smluv o dodávce tepelné energie s oběma odběrateli přepokládat, neboť si musel být vědom toho, jaké technologické zařízení kotelny bude při této dodávce tepelné energie provozovat a rovněž si při výkonu licencované činnosti musel být vědom povinností, které mu ukládá ust. § 78 odst. 1 energetického zákona, a že tyto povinnosti bude muset v rámci výkonu své činnosti dodržovat.

V. IV. Formální a materiální stránka správních deliktů

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu tepelné energie a licence na rozvod tepelné energie dvěma odběratelům za rok 2015 ve dvou odběrných místech neměřil, nevyhodnocoval, a neúčtoval dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení. Uvedeným jednáním účastník řízení naplnil formální stránku dvou správních deliktů dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují [na rozdíl od právní úpravy trestných činů - srov. ust. § 12 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů]. Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Účastník řízení v rámci dotčeného vymezeného území dvěma odběratelům neměřil, nevyhodnocoval, a neúčtoval dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení. Účastník řízení tak ve dvou případech porušil chráněný zájem společnosti na tom, aby dodávka tepelné energie byla odběrateli měřena a účtována vždy podle údajů vlastního měřicího zařízení. V jednáních účastníka řízení tak lze spatřit vyšší než nepatrnou míru společenské škodlivosti, která postačuje k naplnění materiální stránky dvou správních deliktů.

V. V. Odpovědnost za správní delikty

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá a účastník řízení existenci takových okolností ani nenamítal.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání dvou správních deliktů podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, a to jednáními popsány ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Z tohoto důvodu proto správní orgán přistoupil k uložení správního trestu ve formě pokuty.

VI. Uložení správního trestu

Jednání, kdy stejný subjekt spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán, je označováno jako souběh správních deliktů. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil opakovaně naplnění téže skutkové podstaty.

Podle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. V dané věci jsou hranice sazeb pokut podle novelizovaného energetického zákona u obou správních deliktů stejné, a proto správní orgán stanovil správní trest za nejzávažnější správní delikt.

Jak již bylo uvedeno výše, správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání dvou správních deliktů podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. Jako nejzávažnější přitom správní orgán vyhodnotil správní delikt účastníka řízení dle výroku I. b) tohoto rozhodnutí, a to s ohledem na skutečnost, že odběrateli Společenství vlastníků domu Žebrák 371-372, IČO: 272 56 677, byla přepočtem vyúčtována dodávka většího počtu GJ tepelné energie pro ohřev teplé vody, a to konkrétně [REDAKCE] GJ, než v případě odběratele Společenství vlastníků domu Žebrák 373-374, IČO: 272 56 685, u něhož bylo vyúčtováno [REDAKCE] GJ tepelné energie pro ohřev teplé vody. Lze tedy konstatovat, že s ohledem na objem dodávky neměřeného množství dodané tepelné energie došlo k většímu poškození odběratele Společenství vlastníků domu Žebrák 371-372, IČO: 272 56 677.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek, resp. správní delikt, uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož novelizovaný energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytykánoho skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 novelizovaného energetického zákona (jako zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky), které upravuje taxativní výčet sankcí, jež je možné uložit za porušení právních předpisů v působnosti Úřadu, a to sankce ve formě pokuty a opatření k nápravě, má správní orgán za to, že správní trest pouze ve formě napomenutí není možné uložit, jelikož by to bylo v rozporu právě s ust. § 18 odst. 3 novelizovaného energetického zákona. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i pokud by bylo možné správní trest ve formě napomenutí uložit, v nyní posuzované věci by napomenutí ukládáno nebylo, a to zejména s ohledem na povahu správního deliktu spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správního trest ve formě pokuty.

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) novelizovaného energetického zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správního deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky, a přihlídnout k povaze a závažnosti správního deliktu, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti správního deliktu ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Při hodnocení povahy a závažnosti správního deliktu je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo prokázáno, že účastník řízení jako dodavatel tepelné energie za rok 2015 odběrateli tepelné energie neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie na přípravu teplé vody podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení. Jednání účastníka řízení tedy mělo negativní vliv na odběratele, což závažnost správního deliktu zvyšuje.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou protiprávního stavu udržovaného protiprávním jednáním ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Účastník řízení se uvedeného jednání dopustil tím, že neměřil dodávku tepelné energie

pro přípravu teplé vody od 1. ledna 2015 a tento stav trval do 22. května 2017 (tj. do dne předcházejícího zahájení správního řízení), tj. po dobu více jak dvou let, což správní orgán hodnotí rovněž jako přitěžující okolnost. Účastník řízení sice tvrdil, že provedl opatření k odstranění nedostatků tím, že namontoval 2 měřidla na potrubí za zásobníkovými ohříváči vody dne 31. ledna 2017. Tuto skutečnost však účastník řízení dostatečným způsobem neprokázal, když předložil pouze dodací/zakázkový list o nákupu měřidel, nikoliv však důkaz o tom, že měřidla byla namontována v místech, jak tvrdil. Správní orgán proto k těmto skutečnostem nepřihlédl.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říci, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Jako k přitěžující okolnosti správní orgán přihlédl také ve smyslu ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ke skutečnosti, že se účastník řízení dopustil vytýkaného správního deliktu v souběhu s dalším správním deliktem podle stejného ustanovení.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Správní orgán zjistil z podkladů předložených účastníkem řízení, že jeho výsledek hospodaření po zdanění k 31. prosinci 2016 činil částku ve výši [REDAKCE] Kč. K datu 30. června 2017 jeho výsledek hospodaření před zdaněním činil [REDAKCE] Kč. Účastník řízení k vykázané ztrátě uvedl, že si byl nucen vzít na financování provozních nákladů bankovní úvěr, který bude splacen až v roce 2020.

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit

podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Vzhledem k výše uvedenému a okolnostem daného případu, jakož i s ohledem na zásadu absorpce, správní orgán stanovil pokutu ve výši 30 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty. S ohledem na takto stanovenou pokutu ji správní orgán nepovažuje za likvidační pro účastníka řízení, když v roce 2016 dosáhl výsledku hospodaření ve výši ██████████ Kč. Účastník řízení si přitom v souvislosti s provedenou kontrolou a jejími závěry musel být vědom možnosti uložení správního trestu v souvislosti s probíhajícím správním řízením.

Správní orgán uloženu pokutu považuje za zcela vyhovující účelu správní sankce, tedy jako postačující odradit účastníka řízení do budoucna od porušování právních předpisů a motivovat jej k dodržování novelizovaného energetického zákona.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného novelizovaným energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Úřad závěrem poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

JUDr. Zuzana Šmídová, v. r.
ředitelka odboru správních řízení